

Прѣди нѣколко години е било построено едно вѣтрно чѣрпало при солницѣтъ въ Анхиоло (Vis d'Archimède); не е послужило впрочемъ до сега въ нищо, отъ голѣмитѣ недостатѣци въ постройката му. Прѣди малко години се е поправила Анхиолската плотина, и сега е въ положение да защити вълнитѣ на морето да не влизатъ въ солното езеро.

Посѣтителитѣ на солници (на пр. Анхиолскитѣ) могатъ да се запознаятъ въ врѣме на добиванieto на солта, съ любопитното кристализиране на солта. Въ водата, що „се подсирва“ забѣлѣжаваме малки зрънца; нѣ при разглежданieto имъ, тѣ прѣдставляватъ сухи пирамидки, които се образуватъ отъ сраствание на малки шестостѣни.

Особенно явление ни прѣдставлява въ Анхиолскитѣ солници червената соль, която въ нѣкои тузли се образува; нѣ съ влиянието на слънцето тя пакъ избѣлява. Причина на това почервяване, види се, да е нѣкое органическо съединение, което отъ дѣйствието на слънчевитѣ лучи лесно се разлага.

Въ 1883 г. правителството, за запазване на чистотата при добиванieto на солта, зело вече потрѣбнитѣ мѣрки. Желателно би било да се покриватъ солнитѣ грамади съ трѣстика, слама и пр. Колкото по-чиста бѣде анхиолската соль, толкова по-вече тя ще моме да конкурира съ друга морска соль.

За солното езеро, отъ което се зема водата за солнитѣ, прѣдполагатъ, че водата му била изворна и че имало съобщение съ подземни солни рудници въ Еминский Балканъ. Досегашнитѣ ми геологически изслѣдования на Анхиолската околия не показватъ такъвъ случай, по причина че подземното сношение между Еминский Балканъ и Солното езеро е прѣкъснато отъ едноврѣмешнитѣ лави (андезитѣ), които се разпространяватъ отъ г. Айтосъ въ посоката къмъ Месемврия.

Намиранieto на голѣми тухли и пр. на западни брѣгъ на солното езеро ни напoмнюва за сѣществуванието на едноврѣмешний градъ Анхиоло на западни брѣгъ на солното езеро.

Водата на солното езеро е морска; въ врѣме на морски бури лесно се прѣлива морската вода въ езерото и отчасти прѣминува постоянно прѣзъ земнитѣ пластове.